

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΗ

‘Η ‘Ελληνική Γεωργία στὸ σύνολό της εἶναι ὁ δῆλους μας γνωστὸ πώς ἔχει μεγάλα διαρθρωτικὰ προ-
βλήματα. Μερικὰ ἀπὸ τὰ
βασικώτερα εἶναι:

1) Ὁ μικρὸς κλῆρος τοῦ "Ελληνα ἀγράτη (περί- που 37 στρέμματα). καρυδιᾶς καὶ καστανιᾶς Δένδρων, τὴν ἀνάπτυξην τῶν ὅποιων τὸ περιβάλλον τοῦ χωροῦ μας εύνοει, κα

2) Ὁ πολυτεμαχισμὸς
αὐτοῦ τοῦ μικροῦ κλήρου
ηπερίπου 7—10 τεμάχια, εὑ
ρισκόμενα σὲ διαφορετι-
κὲς καὶ πολὺ ἀπομακρυ-
σμένες μεταξύ των ἀποστά
σεις).

3) Ἡ ἔλλειψη στὸ πλεῖστον τῶν περιπτώσεων νεροῦ γιὰ ἄρδευση.

4) Ή κακή κατανομή τῶν διαφόρων κλάδων παραγωγῆς μέσα στὸ χρόνο, ἀποτέλεσμα ὅλοτε νὰ εσῇ προσλαβαίνουν οἱ ἄγροι τες τὶς δουλειές τους, και ὅλοτε νὰ μένουν χωρὶς δουλειά.

τῆς κατάλληλης τοποθεσίας καὶ ἐδάφους, τῆς κατάλληλης ποικιλίας τοῦ δένδρου, τῆς κατάλληλης προετοιμασίας τοῦ ἐδάφους κλπ. Εἶναι ἀπαραίτητες λοιπὸν, ὁρισμένες γνώσεις, ὅπως π.χ. γιὰ τὶς

ε) Οι κακές συνθήκες μπορίας σε συνάρτηση μὲν ἦν ἔλλειψη συνεταιριστικού πνεύματος ἀπὸ τοὺς συρότες, μ' ἀποτέλεσμα, τολλές φορές, νὰ παράσουν, ἀλλὰ νὰ μὴ καταέρνουν νὰ ἔσοδεύουν, καόλου γιατὶ ἡ παραγωγὴ των παραμένει ἀπούλητη, πωλεῖται σὲ τιμές τέτοις ποὺ δὲ παραγωγὸς νὰ ἦν ίκανον ποιεῖται, κλπ. κ. π.

Ἐάν στὰ λίγα ποὺ ἀνα-
έραμε παραπάνω προσ-
έσουμε καὶ τις ἴδιαιτερες
λιψατολογικές καὶ ἐδα-
ολογικές συνθήκες πού
πικρατοῦν στὸ χωριό μας
ἐδάφη ἐπικλινῆ, ὅχι πολὺ¹
όνιμα, ξερικά μὲν χαμη-
ὲς ἀποδόσεις, κλίμα ψυ-
ρὸ πού δὲν ἐπιτρέπει τὴν
ἀνάπτυξη καλλιεργειῶν μὲ
ψηλὰ εἰσοδήματα, καὶ τὸ
υριώτερο, χωράφια πού
ἐν διασχίζονται ἀπὸ ἀ-
ροτικοὺς δρόμους καὶ ἡ
αλλιέργεια των δὲν μπο-
τέρη μοιρα καστανιας.
1) Ἄ π αιτήσεις
σὲ ἔδαφος καὶ
κλίμα. Τόσο ἡ καρυδιά
ὅσο καὶ ἡ καστανιά προ-
τιμοῦν βαθειὰ ἐδάφη μὲ
ἀρκετὴ δρυγανική ούσια,
δροσερὰ καὶ στραγ-
γερά. Η καστανιά φοβᾶ-
ται πολὺ τὰ ἀσθετοῦχα
ἐδάφη τὰ όποια δὲν ἔχουν
ἀσθέστη καὶ τὰ όποια εύ-
νοοῦν τὴν ἀνάπτυξη τῆς
καστανιᾶς εἶναι ἐκεῖνα
στὰ όποια ἀναπτύσσεται
πολὺ ἡ φτέρη.

Καρυδιά και καστανιά φοβούνται τους άνοιξιάτικους παγετούς καθώς και τις πολύ υψηλές θερμοκρασίες τού καλοκαιριού. Προτιμούν δηλαδή κλίμα δροσερό και γλυκό (περιοχές πρός το Ποτάμι, Δραγασία, Βράτσια, Προσήλια κλπ.).

γένειας, είναι πολὺ περισμένες. Παρ' ὅλες ὅστις τίς πιὸ πάνω δυσχέλιες, δὲν θὰ πρέπει τελεί-
αθασάνιστα νὰ ἀπορρίουμε κάθε προσπάθεια, ἀ τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἀλλιεργησίμων ἐκτάσε-
τοῦ χωριοῦ μας, τὴ στιλή μάλιστα ποὺ ὅλοι μας αριζόουμε πώς ἀπὸ αὐτῆς τίς ἔδιες ἐκτάσεις σὲ
ἀνοίτερας καράβια τὰ κα-

3) Ἐκλογὴ κατάλληλης ποικιλίας. Θὰ ἐκλέγουμε ποικιλίες που ζητοῦνται στήν ἀγορά. Τὰ καλύτερα κατάλληλα.

Διὰ τὴν ἀξιοποίηση λοιπὸν μερικῶν ἐκτάσεων τοῦ χωριού μας θὰ σᾶς προτείνω τὴν φύτευση ὄρισμένων δένδρων εἴτε σὲ συστηματικὰς δενδροφυτεύσεις, εἴ-
ρύδια εἶναι τὰ ἀφράτα θασιλικά, καὶ τσεποκάρυδα, καθώς καὶ τὰ ἡμίσκληρα αὐγουλάτα καὶ Ἀγιορείτικα. Τὰ καλύτερα κάστανα εἶναι τὰ καρόνια, Κρήτης,

καὶ Βόλου. Προκειμένου
γιὰ καρύδια γιὰ νὰ ἔχου-
με καλλίτερη γονιμοποίη-
ση καὶ δέσιμο καρπῶν θά-
πρέπει νὰ φυτεύουμε πε-
ρισσότες ἀπὸ μία ποικι-
λίες.

4) Προετοιμασία
εδάφους — ανοι-

γ μ α λ ἀ κ κ ω ν. Ἀν τὸ ἔδαφος ποὺ θὰ φυτεύσουμε καρυδίες ἡ καστανιές ἔχει θάμνους, ἀλλαζιζάνια, πέτρες κλπ., θὰ πρέπει νὰ γίνει προηγούμενα ἔνα καλὸ καθάρισμα. Ἐάν τὸ ἔδαφος παρουσιάζει μεγάλη κλίση, καλὸ εἶναι νὰ γίνει καὶ καμμιά ἀναβαθμίδα. Στὴ συνέχεια ἀνοίγουμε τοὺς λάκκους. Οἱ λάκκοι, ἐάν πρόκειται γιὰ συστηματικὸ δενδριῶνα ἀνοίγονται σὲ ἀποστάσεις 8—10 μ. ἡ καὶ 10X10 μ., ἀν καὶ τελευταία ἐπιδιώκουμε μικρότερες ἀποστάσεις φυτεύσεως (8X8 ἢ καὶ 7X7 μ.). Ἐάν πρόκειται γιὰ μεμονωμένα δένδρα, προτιμούμε τὶς ἀκρες τῶν χωραφιῶν μας καὶ κυρίως κοντὰ σὲ ρεματίες. Οἱ λάκκοι θὰ εἶναι τόσο πιὸ βαθεῖς, ὅσο πιὸ κέρσο, ξηρό καὶ σκληρό ἕιναι τὸ ἔδαφος. Σὲ μαλακὰ καὶ βαθειὰ ἔδάφη δὲν ἔιναι ἀνάγκη νὰ ἀνοίγουμε βαθεῖς λάκκους, ἀλλὰ λάκκους διαστάσεων 50—60 ἑκατοστά.

5) Ἐκλογὴ τῶν δε ενδρύλλια τῆς ακρυδιᾶς καὶ καστανιᾶς θυγαίνουν ἀπὸ τὸ φυτώριο μὲν γυμνὲς ρίζες, πρέπει νὰ θυγαίνουν ὅταν τὸ χῶμα οὐ φυτωρίου εἶναι στὸ ρῶνο του, γιὰ νὰ θυγαίνουν μὲν τερισσότερες ρίζες, χωρὶς νὰ κόθωνται ἢ νὰ πληγώνται πολύ. Κατάλληλα δενδρύλλια εἶναι τὰ ἡλικίας μέχρι 3 χρόνων τὸ πολύ, μὲ καλὴ ἀνάπτυξη, μὲ πολλὲς ρίζες, καὶ κορμὸ χονδρὸ κάπως, χωρὶς σκασίματα ἢ βοῦλες ἢ ὅγκους. Δένδρα μὲ μακού καὶ λεπτὸ κορμό, ἢ δένδρα ποὺ ἔχουν πληγὲς μενάλες στὸ ριζικὸ σύστημα, ἢ ὅγκους (μικρούς ὅγκους στὶς ρίζες), θὰ πρέπει νὰ μὴν τὰ προτιμᾶμε γιατὶ εἰσαι ἄρρωστα.

6) Φύτευση τῶν
εἰν δρυλλίων. Ἡ
ύτευση πρέπει νὰ γίνει
ὴν κατάλληλη ἐποχή, στὸ
κπαιτούμενο βάθος καὶ μὲ

ὸν κατάλληλο τρόπο. Ἡ καλύτερη ἐποχὴ φυτεύσεως είναι οἱ μῆνες Νοέμβριος μέχρι Ἰανουάριο ἢ καὶ εργότερα ὅταν φθιούμεθα νοιξιάτικους παγετούς.

Η φύτευση γίνεται σὲ τόπο θάλασσας, ὅσο τὰ δενδρύλια ήσαν καὶ στὸ φυτώριο, αὐτὲς βαθύτερα ὅπως συνηζουμε, γιατὶ αὐτὸς εἶναι οὐλὸς κακό. "Ενα μέρος ὃν λάκκου νὰ ρίξουμε ἔχει στρῶμα κόπρου (20 – 30 κιλά) ἀνακατεμένος μὲτασὸς κιλὸς λίπασμα (νιτρο-ωσφερικό). Δὲν χρησιμο-

ΣΤΗ ΘΥΜΗΣΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ

Ἡ Ἰστορία ἐπισκοπήσα-
νεται καὶ οἱ ἀνθρώποι προ-
χωροῦντες στρέφουν πάν-
τα τὴν τρισσοχή τους πρὸς
τὰ περιθόλαια ὅπλοιν δι-
στεροι νὰ ἀναγνωρίσουμε,
τιպῶντες ἔτοι καὶ τὴν προ-
σφορά τους, μικρὴ ἢ με-
γαλη καὶ τῇ μνήμῃ τους.
Καὶ θ τηλή ποὺ μὲν γίνε-

καὶ ηὔτις ποὺ θὰ γίνη μεταθανάτιώς σ' αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους θὰ εἰναι νὰ μετονομασθῇ ἔνας δρόμος τοῦ χωριού μας μὲ τὸν ονομά τους.

όν ἐπιτέλλεται, τόσο γιὰ
ὰ τιμῆσαις αὐτοὺς ποὺ
ιατὰ κάπιοιν τρόπο πέρα-
σαν, δούλεψαν καὶ μόχθη-
σαν γιὰ τοὺς ἐπερχομέ-
ους, ὅσο καὶ γιὰ νὰ ἐπι-
τημάνουμε τὶς ἀτέλειες,
ἰσις ἀδυναμίες, τὰ σφάλμα-
ά τους. Καὶ ἡ στροφὴ αὐ-
τὴ τῆς σκέψης μας πηγαί-
ει στοὺς ἀνθρώπους ποὺ
έρασαν, τρὶν ἀπὸ μᾶς
τὸν τόπο αὐτὸ καὶ ποὺ μὲ
τὸν τόπον τοῦ αὐτοῦ μέσα
τοῦ πατρὸς τοῦ αὐτοῦ.

Ἐ τὸν καθ' οἰουδῆποτε ρόπο ζεψάν σημάδια οὐ περάσματός τους. Αὐ- οὺς τούς ἀνθρώπους ὅφει ομεν ἔμεις οἱ μεταγενέ- Ἡ μικρὴ δύμως κοινωνία τοῦ χωριού μας, θὰ πρέ- πει νὰ θυμάται καὶ τὰ δ- νύματα τῶν δικῶν μας ἀν- θρώπων, τῶν ἀνθρώπων τοῦ Λαμπτεροῦ.

οιοῦμε ποτὲ ὅμως κόπρο χώνευτο, ή καὶ λίπασμα, οντὰ στὶς ρίζες γιατὶ θά λουμε ἀποσυχία στὸ πιάσ- μο δενδρύλλιων. Μετά τὴν κόπρο μὲ τὸ λίπασμα, λέξουμε ἔνα στρῶμα ἀπό κέτο χῶμα, στὴ συνέχεια δενδρύλλιο μὲ ἀπλωμέ-

Απὸ τὸ χωριό μας κά- ποιος θὰ πέρασε ποὺ εἶχε τὴν φιλοδοξία νὰ τὸ ὑπη- ρετήσει καὶ νὰ ἀγωνισθεῖ γιὰ τοὺς συγχωριανούς του. Πρέπει δῆλοι αὐτοὶ νὰ μείνουν στὴν μνήμη μας. Δὲν θὰ πρέπει νὰ τοὺς ξε- χάσσουμε στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Πρέπει να άρχισουμε να γράφουμε την ιστορία του χωριού μας, την ιστορία του Λαζαρετού.

Είναι παθήκον μας ἐπι-
βεβλημένο και ύποχρέω-
σίς μας. Είναι χρέος μας
το να τον αντιτάπει και να
τον αποδεχτεί.

σ' αὐτούς που μᾶς κληροδότησαν τὴν ιστορίαν μας.
Τὸ Κοινωτικὸ Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ μας ἔχει πλέον τὸν λόγο. Ήμεῖς ἀπλῶς ρίπτομεν τὴν ιδέα αὐτὴ μὲ τὴν πεποίθηση δτὶ επιτελοῦμεν ἀπὸ τῆς σκοπιάς μας τὸ χρέος μας.

**Στή συνέχεια έφ' όσον
οόκειται για δλόκηρο
ωράφι θά πρέπει νά τό¹
οάζουμε, ή αν πρόκειται
για μεμονωμένα δένδρα
κ φράζουμε τά δένδρα.
Εάν στο χωράφι μας ύ-
άρχει νερό, καλό είναι,
εά πρώτα 5-6 χρόνια νά
οτίζονται τά δενδρύλλια
κά 3-4 φορές τό χρόνο.
Αν όχι, τότε για τίν καλ
τερη έπιτυχία θά πρέπει!
Ν πρώτο ή και τόν δεύ-
ρο χρόνιο, νά ποτίσουμε
κ δενδρύλλια κουνταλών-
κς ζστω και μετά κόπου
νερό.**

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ
ΛΑΜΠΕΡΟΥ»
Εφημερίδα του Συλλόγου
των άπανταχού Λαμπεριω-
τών Καρδίτσης
«Ο ΜΙΓΔΟΒΑΣ»

★

Υπεύθυνος "Υλης:
ΘΩΜΑΣ Γ. ΜΗΝΟΣ
Γραφεία: Σόλωνος 73
5ος όροφος — Τ.Τ. 143
Τηλ. 36.04.049 — Αθήνα.

★

Αύτά τα λίγα σε πρώτη
άση γιὰ τὴν φύτευση δεν-
ουλλίων καρυδιάς καὶ κα-
ναΐας. Θὰ πρέπει δῆμως
κ γνωρίζουμε πῶς οἱ φρον-
δες κάθε δένδρου δὲν
αματοῦν στὸ φύτεμα, ἀλ-
ι μὲ τὸ φύτεμα ἀρχίζουν.
ἀλλὰ τὶς ὑπόλοιπες λοιπὸν
ροντίδες αὐτῶν, ὡς καὶ
τὸ τί ἄλλο θὰ μπορού-
με νὰ δὲ μεταλάπονται τὰ

| | |
|--|---|
| <p>με νά άς ποποιήσουμε τα οράφια του χωριού μας, μας διθεῖ ή εύκαιρια άσχοληθωμε και κά- τια άλλη φορά.</p> | <p>ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: • Επηργία συνδρομή δρχ. 200 Σωματεία — Οργα- νισμοί » 400</p> |
|--|---|

ΒΑΪΟΣ ΖΑΧΟΣ

